

SADRŽAJ

Uvod	3
1. Pojam društva	4
2. Nastanak ljudskog društva	4
3. Sociološki pojam društva	8
4. Društvene pojave	12
5. Društveni odnosi	13
6. Društveni procesi	13
7. Društvene tvorevine	14
8. Odnos prirode i društva	15
Zaključak	18
Literatura	19

UVOD

Sociologija proučava pojam društva i njegov sastav iz raznih elemenata – društvenih pojava, i to je ono što bi se moglo nazvati društvenom statikom, jer se ovde društvo proučava, uglavnom, u stanju mirovanja, daje se presek društva bez obzira na njegovo kretanje. Drugi deo sociologije proučava društveno kretanje, dinamiku društva, tj. on proučava odnose, veze, međjuuticaj, s jedne, društva i vandruštvenih pojava (priroda, pojedinac), a, s druge strane, društva kao celine i njegovih sastavnih elemenata i, najzad, samih tih elemenata medjusobno. Ona proučava kako se i zašto društvo kreće, menja.

Sociologija se može definisati kao najopštija teorijska disciplina u društvu, koja istražuje pojave u njemu, proces i odnose, zakonitosti, strukturu, razvoj i celovitost.

POJAM DRUŠTVA

NASTANAK LJUDSKOG DRUŠTVA

Proces preobražaja tumači Darwin kao borbu za opstanak i prilagodjavanje čoveka uslovima života, dok Engels navodi da je osnovni činilac tog preobražaja ljudski rad, stvaranje orudja za rad, koje je omogućilo da se vrši preobražaj životinjske skupine u ljudsku. Hod životinja je postepeno postojao uspravan, prednji udovi su se pretvarali u ruke-dolazi do drugačijeg položaja glave, razvija se mozak, a time i duhovni život. Borba za opstanak ih je grupisala kako bi zajednički vodili borbu protiv životinja, protiv prirode; rečju, kako bi zajedno proizvodili i opstali. Jezik i mišljenje je omogućilo da se stvori nova bioliška vrsta-čovek. Dalji proces razvoja ljudskog društva omogućio je, radom i proizvodnjom, da se čovek izdvoji od životinjskog carstva, što je omogućilo stvaranje nove skupine u prirodi-ljudsko društvo.

Za ogranak majmuna koji je krenuo u stepe, način života je postepeno počeo da se menja, i oni su morali da se menjaju i prilagodjavaju sredini. Oni majmuni koji to nisu, iz bilo kojih razloga, učinili i prilagodili se toj novoj sredini – nestajali su i propadali; potraga za hranom iziskivala je podizanje na zadnje noge, da bi imali bolji pogled u daljinu, zbog bežanja od zveri i krvoločnih životinja i drugo – da bi osmatrali životinje koje su koristile za ishranu. Lov je ostvario novi period i ciklus razvoja. On je omogućio da se uspešnije bore s jačim životinjama; došlo je do razvijanja borbenosti, potčinjavanja, upornosti, lukavstva, ali i solidarnosti i društvenosti. Ono što je bitno, a to je da se neprekidno povećavao mozak. Tako je mladji pračovek (homo habitus), a koji je živeo pre 2,6-1,3 miliona godina, imao je mozak od 800-1,500 cm². Homo erektus ili pitekanthropus, imao je lobanju od 1,200 cm², a po nekim mišljenjima i sposobnost za govor. Lov je na način ishrane imao poseban uticaj od onog trenutka kada je pronađena vatra (pre 700.000 godina). Ona je olakšala varenje, s jedne strane, ali je i štitila kućno ognjište. Zahvaljujući lovu, došlo je do nove organizacije – kolektivne, do solidarnosti u raspodeli lovine, itd. Promena u načinu života, posebno čovekolikih majmuna koji su odlazili

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com